

Suomalainen huume politiikka

Päivitetty 8.9.2015

Suomen huumausainepolitiikka perustuu kansainvälisiin huumausainesopimuksiin, kansalliseen lainsäädäntöön sekä erikseen laadittuihin huumausainepoliittisiin asiakirjoihin: kansalliseen huumausainestrategiaan vuodelta 1997 sekä tämän jälkeisiin valtioneuvoston periaatepäätöksiin ja näihin pohjautuviin toimenpideohjelmiin.

Suomalainen huumausainepolitiikka on kokonaiskieltopolitiikkaa: vakavan huumerikollisuuden eli huumeiden valmistamisen, kaupan ja salakuljetuksen lisäksi myös huumeiden käyttäminen ja hallussapito on Suomessa laitonta ja rangaistavaa. Kokonaiskieltopolitiikka perustuu oletukseen, että käytön laittomuus ylläpitää huumeiden vastaisia asenteita sekä vähentää huumeiden tarjontaa ja käyttöä.

Kieltopolitiikan rinnalla puhutaan usein [haittoja vähentävästä huume politiikasta](#) , joka on kansanterveydellisesti painottunut lähestymistapa. Siinä ensisijaista on huumeiden käytön yksilölle, yhteisöille ja yhteiskunnalle aiheuttamien haittojen pitäminen mahdollisimman vähäisinä. Tähän pyritään muun muassa edistämällä huumeiden vähäriskisimpiä käyttötapoja ja säätelämällä käytettyjen aineiden turvallisuutta. Tunnetuimpia haittojen vähentämisen käytännön sovelluksia ovat huumeiden käyttäjien terveysneuvonta puhtaiden pistovälineiden vaihtopisteinen ja huumeriippuvaisten lääkkeelliset korvaus- ja ylläpito hoidot. Itse huumeiden käyttöön puuttuminen ei ole ensisijainen tavoite: tärkeämpää on ehkäistä tai vähentää kaikkein haitallisimpia käytön seurauksia. Haittojen vähentäminen määriteltiin Suomen huume politiikan osaksi vuoden 1997 kansallisessa huumausainestrategiassa.

Monissa länsimaissa on viime vuosina alettu suhtautua kannabikseen eri tavoin kuin muihin huumausaineisiin: kannabiksen käyttö on saatettu depenalisoida (poistaa käytön rangaistavuus), dekriminialisoida (poistaa käytön lainvastaisuus) tai jopa tehdä kannabiksen käyttö ja kauppa lailliseksi. Suomessa kannabispolitiikasta on keskusteltu aika ajoin, mutta toistaiseksi tehdyt aloitteet rikoskontrollin lieventämiseksi eivät ole saaneet riittävästi kannatusta.

Huumausainepolitiikan koordinaatio vastuu Suomessa on sosiaali- ja terveysministeriöllä. Alan tärkein yhteistyö elin on kansallinen huumausainepoliittinen koordinaatioryhmä, johon kukin hallinnonala tuo keskusteltavaksi sellaiset valmistelussa olevat asiat, joilla on yleistä huumausainepoliittista merkitystä.

Tuukka Tammi

kehittämispäällikkö, Terveiden ja hyvinvoinnin laitos

Alkuperäinen julkaisu 20.12.2005

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tietopankki/tietoiskut/paihteet-ja-yhteiskunta/suomalainen-huume politiikka>